'കർമ്മേലകുസുമ'ഗ്രന്ഥാവലി. നമ്പർ ൧൩.

മാപ്പിപ്പായുടെ
അപ്രമാദിത്വം.

(ഫാദർ റൊമേവൂസ് സി. ഡി.)

ശ്രീമാൻ ഐ. സി. ചാക്കോ ബി. ഏ; ബി. എസ് സി
അവർകളുടെ അവതാരികയോട്ടു കൂടിയതു്.

MANIANAM

PRINTED AT THE ST. JOSEPH'S PRESS

1921.

അവതാരിക.

"മാപ്പിളപ്പാട്ടുടെ അപ്രമാദിത്വ"ത്തെക്കുറിച്ചുള്ള ഈ ഉപന്യാസം 'നസ്രാണിദീപിക'യിൽ ഖണ്ഡംഖണ്ഡമായി പ്രസിദ്ധം ചെയ്തിരുന്നപ്പോൾ, ഇതൊരു പുസ്തകരൂപേണ പ്രസിദ്ധം ചെയ്താൽ നന്നായിരിക്കുമെന്ന് ഞാൻ വിചാരിച്ചതാണ്. 'കമ്മെലകുസുമ'പ്രവർത്തകന്മാർ ഇതിനെ അവരുടെ 'ഗ്രന്ഥാവലി'യിൽ ചേർക്കുവാൻ നിശ്ചയിച്ചിരിക്കുന്നുവെന്നറിയുന്നതിൽ ഞാൻ അത്യന്തം സന്തോഷിക്കുന്നു. ഇതിന്റെ ഗ്രന്ഥകർത്താവ് തത്വശാസ്ത്രാദികളിൽ നിപുണനായ ക. നി. മു. സ. ബ. റൊമേവൂസ് അച്ചൻ അവർകൾ ആണ്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഈ ശ്രമം സത്യാന്വേഷികളായ മലയാളികൾക്ക് ഏറ്റവും ഉപകാരപ്രദമായിരിക്കുമെന്നുള്ളതിനു സംശയമില്ല. ഗ്രന്ഥകർത്താവും 'കമ്മെലകുസുമ' പ്രവർത്തകന്മാരും സച്ചിത്താനന്ദമോദിക്കപ്പെടേണ്ടതായിരിക്കുന്നു.

തിരുവനന്തപുരം
ഫെബ്രുവരി മാർച്ച് ൧൯൦൨-

ഒ. സി. ചാക്കോ.

A. M. D. G.

മാപ്പാപ്പായുടെ അപ്രമാദിത്വം.

I. പ്രാരംഭ വിമർശനം.

a) ശാസ്ത്രജ്ഞന്മാരുടെ മതം.

ഇപ്പോൾ ലോകത്തെ അധിവസിക്കുന്ന ക്രിസ്ത്യാനികളിൽ പകുതിയിലധികവും കത്തോലിക്കാ സഭാംഗങ്ങളത്രെ. കത്തോലിക്കാ സഭക്കു അപ്പസ്തോല സഭയിൽനിന്നു അഭംഗവും നിരന്തരവുമായ പിന്തുടർച്ചയുണ്ടെന്നു ചരിത്രജ്ഞാനമുള്ളവരൊക്കെ സമ്മതിക്കാതിരിക്കയില്ല. അതു ആദിമശതകം മുതൽ ഇന്നുവരെ ജനസംഖ്യയിലും വിസ്തീർണ്ണതയിലും നിരന്തരമായി അഭിവൃദ്ധി പ്രാപിച്ചു ഇന്നു സകല രാജ്യങ്ങളിലും വ്യാപിച്ചിരിക്കുന്നു. ഇത്ര മഹത്തായ ഒരു സ്ഥാപനത്തിന്റെ ചരിത്രത്തെയും മതതത്വങ്ങളേയും സംബന്ധിച്ചു അജ്ഞന്മാരും അസൂയാനിമഗ്നരുമായ അതിന്റെ ശത്രുക്കൾ ചെയ്യുന്ന ദോഷാരോപണങ്ങളെ പരിശോധനക്കൂടാതെ ശരിവക്കുകയെന്നതു അല്പബുദ്ധിത്വത്തിന്റെയും അവിവേകത്തിന്റെയും ഫലമാകുന്നു. ചില അകത്തോലിക്കർ കത്തോലിക്കാ സഭയെ സംബന്ധിച്ചു പ്രകടിപ്പിന്ന അഭിപ്രായങ്ങൾ ശരിയെന്നു സമ്മതിക്കുന്നപക്ഷം, ലോകം മുഴുവനിലും വ്യാപിച്ചിരിക്കുന്ന മുപ്പതുകോടിയിലധികം ജനങ്ങൾ— ക്രിസ്ത്യാനികളിൽ ഭൂരിപക്ഷവും— ബോധാന്ധകാരത്തിലും മൂഢവിശ്വാസത്തിലും നിമഗ്നരായിരിക്കുന്നു അപരിഷ്കൃതർ എന്നു വിധിക്കാതെ ഗത്യന്തരമില്ല. ഈ അനുമാനം എത്രയോ അബദ്ധസംപൂർണ്ണമാണെന്നു കത്തോലിക്കാ സഭയിൽ പ്രോട്ടസ്റ്റാൻറു മതത്തിന്റെ ഉൽഭവത്തിനുശേഷവും പ്രത്യേകം ഇക്കാലത്തും ശോഭിക്കുന്ന മഹാന്മാർ തന്നെ തെളിയിക്കുന്നു.

മറേറതു മതവിഭാഗത്തിൽ ഉള്ളതിനേക്കാളും കൂടുതൽ പണ്ഡിതന്മാരും തത്വജ്ഞാനികളും വേദാന്തികളും, ചരിത്രകാ

രന്മാരും, യുദ്ധവീരന്മാരും കത്തോലിക്കാ സഭയിലുണ്ട്. സുബുദ്ധിക്കോ ന്യായത്തിനോ യോജിക്കാത്ത യാതൊന്നും കത്തോലിക്കാ മതതത്വങ്ങളിൽ അവർ കണ്ടെത്തുന്നില്ലെന്നു മാത്രമല്ല, കത്തോലിക്കാ സഭ മിശിഹായുടെ ഏകസഭയെന്നു വിശ്വസിച്ചു ഉത്തമകത്തോലിക്കരായി ജീവിച്ചുപരുന്നു. മോൽടാ, ഗാൽവാ, അമ്പേർ, സെക്കി മുതലായ കത്തോലിക്കാ ശാസ്ത്രജ്ഞന്മാർ മതതീക്ഷ്ണതയിലും സുപ്രസിദ്ധരായിരുന്നു. ഇക്കാലീനകാലങ്ങളിൽ പ്രകൃതിശാസ്ത്രജ്ഞന്മാരിൽ അഗ്രഗണ്യനായ പസ്തേർ (Pasteur) ശാസ്ത്രജ്ഞാനത്തിൽ സമ്പാദിച്ച അഭിവൃദ്ധി കത്തോലിക്കാമത വിശ്വാസത്തിലുള്ള തീക്ഷ്ണതയുടെ അളവാണെന്നു പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു. പ്രോട്ടസ്റ്റൻറു രാജ്യങ്ങളായ ജർമ്മനിയിലും ഹോളണ്ടിലും ഐക്യരാജ്യങ്ങളിലും കത്തോലിക്കാസഭക്കുള്ള അഭിവൃദ്ധി വേറൊരു ലക്ഷ്യമാണ്. കായ്ക്കളുടെ വാസ്തവം ഇങ്ങനെയിരിക്കെ, കത്തോലിക്കാസഭ സംബന്ധിച്ചു ഇന്നാട്ടിലുള്ള അകത്തോലിക്കരുടെ ദോഷാരോപണങ്ങൾക്കു എന്തു അടിസ്ഥാനമാണുള്ളത്? അജ്ഞന്മാരും അസൂയാഭരിതരുമായ പ്രാസംഗികന്മാരും ഗ്രന്ഥകർത്താക്കളും കത്തോലിക്കാസഭക്കു വിരോധമായി പ്രസ്താവിക്കുന്നവയെല്ലാം കണ്ണടച്ചുകൊണ്ടു വിശ്വസിക്കുന്ന സംപ്രദായത്തിൽനിന്നുളവാകുന്നവയാണ് ആ തെറ്റിദ്ധാരണകളെന്നു പ്രത്യേകം പറയേണ്ട ആവശ്യമില്ല.

b) അപ്രമാദിത്വവും അബദ്ധധാരണകളും.

മാപ്പാപ്പായുടെ അപ്രമാദിത്വമെന്ന തത്വത്തെ സംബന്ധിച്ചു അകത്തോലിക്കർക്കുള്ള അബദ്ധധാരണകൾ ഇതിനൊരുദ്ദാഹരണമാണ്. സഭയുടെ വൈരികളാൽ വിരൂപമാക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന മതതത്വങ്ങളിൽ ഒട്ടും അപ്രധാനമല്ലാത്ത ഒന്നാണു ഇതു. പാപ്പായ്ക്കു യാതൊരു പാപവും ചെയ്യാൻ പാടില്ലെന്നാണ് ഇതിൻെറ അർത്ഥമെന്നു ഒരു കൂട്ടരും, പാപ്പായ്ക്കു തിന്മയായിരിക്കുന്നതിനെ നന്മയെന്നു പ്രസ്താവിക്കാമെന്നും, നന്മതിന്മകളുടെ പ്രമാണം അദ്ദേഹത്തിൻെറ മനസ്സത്രെയെന്നും വേറൊരു കൂട്ടരും, ദോഷാരോപണം ചെയ്യുന്നുണ്ട്. സ്പെയിപ്പർ അപ്രമാദിത്വത്തെ സർവ്വജ്ഞാനമെന്നു ഗ്രഹിക്കുന്നു. ലിറിൽ ഡെയിലിനു അപ്രമാദിത്വം ദിവ്യനിവേശനമത്രെ. അപ്രമാദിത്വത്താൽ

പാപ്പായും പരിശുദ്ധാത്മാവും ആളിന്നടത്ത വിധത്തിൽ യോജിക്കുന്നതാണെന്നും, അതല്ല നിരന്തരമായി അത്ഭുതം ചെയ്യുന്നതിനുള്ള ശക്തിയാണെന്നും വാദിക്കുന്നവരും ഇല്ലെന്നില്ല. അബദ്ധസംപൂർണ്ണങ്ങളായ ഈവക വ്യാഖ്യാനങ്ങളാൽ കത്തോലിക്കാസഭയെ ദുഷിക്കുന്നതിനും അറിവില്ലാത്ത ജനങ്ങളെ വഞ്ചിക്കുന്നതിനും ഇക്കൂട്ടരെ പ്രേരിപ്പിച്ചത്, അവരുടെ അലസതയോ അസൂയയോ എന്നു മനസ്സിലാകുന്നില്ല. — അപ്രമാദിതത്തെ കത്തോലിക്കാസഭ ഔദ്യോഗികമായി വ്യാഖ്യാനിച്ചിരിക്കുന്നതിനെ വായിക്കുന്നയാതൊരുത്തനും മനഃപൂർവ്വമായി വ്യാജം പറയുന്നതിനു ഒരുങ്ങുമില്ലെങ്കിൽ, ഇപ്രകാരമുള്ള അബദ്ധപ്രസ്താവനകളിൽ വീഴുകയില്ല. ലോകത്തിന്റെ എല്ലാ ഭാഗങ്ങളിലും നിന്നു റോമായിൽ സമ്മേളിച്ച മെത്രാന്മാരുടെ സംഘത്തോടുകൂടെ യോജിച്ചുകൊണ്ടു ൯-ാം പീയൂസ് മാർപ്പാപ്പാ അപ്രമാദിതത്തെ ഇപ്രകാരം ഔദ്യോഗികമായി ഉപദേശിച്ചുപ്രസ്താവിക്കുന്നു.

c) കത്തോലിക്കാ ബോധനം.

"റോമാമേലദ്ധ്യക്കാരൻ 'സിംഹാസനത്തിൽനിന്നു' സംസാരിക്കുമ്പോൾ, അതായത്, സകല ക്രിസ്ത്യാനികളുടെയും ഇടയനും അദ്ധ്യാപകനും എന്നുള്ള ജോലി നടത്തുവാനായിട്ട്, തന്റെ ശ്ലൈഹികമായ ഉന്നതാധികാരത്തിന്റെ ശക്തിയാൽ, തിരുസഭ മുഴുവനും അനുസരിക്കുവാൻ വിശ്വാസത്തെയോ സമാഗ്മത്തെയോ സംബന്ധിച്ച ബോധനത്തെ വിധിച്ചറിയിക്കുമ്പോൾ, വിശുദ്ധപത്രോസിൽ തനിക്കു വാഗ്ദാനം ചെയ്യപ്പെട്ട ദൈവസഹായത്താൽ, വിശ്വാസത്തെയോ സന്മാഗ്മത്തെയോ സംബന്ധിച്ച ബോധനത്തെ വിധിച്ചറിയിക്കുന്നതിൽ തന്റെ സഭയ്ക്കുണ്ടാകണമെന്നു ദിവ്യരക്ഷകൻ തിരുമനസ്സായിട്ടുള്ള ആ അപ്രമാദിതത്വം അയാൾക്കുണ്ടെന്നും, ആകയാൽ റോമാമേലദ്ധ്യക്കാരന്റെ ഇങ്ങനെയുള്ള വിധിത്തീർപ്പുകൾ സഭയുടെ സമ്മതത്താൽ അല്ല പിന്നയോ അവയുടെ സ്വഭാവത്താൽത്തന്നെ ഭേദഗതിവരുത്തിക്കൂടാത്തതാകുന്നുവെന്നുമുള്ളതു ദിവ്യപ്രകാശിതമായ വിശ്വാസസത്യമാണെന്ന് ക്രിസ്തീയ വിശ്വാസത്തിന്റെ ആരംഭം മുതൽ കിട്ടീട്ടുള്ള പാരമ്പര്യപഠനത്തിനു പൂർണ്ണവിശ്വസ്തതയോടുകൂടെ ചേർന്നുകൊണ്ടു നമ്മുടെ രക്ഷകനായ ദൈവത്തിന്റെ മഹ

തപത്തിനും, കത്തോലിക്കാ സത്യവേദത്തിന്റെ ഉയർച്ചക്കും, ക്രിസ്തീയജനത്തിന്റെ രക്ഷക്കുമായിട്ടു, വി. സൂനഹദോസിന്റെ അംഗീകരണത്തോടുകൂടെ നാം പഠിപ്പിക്കയും വിധിച്ചുറയിക്കയും ചെയ്യുന്നു" (Vatic, sess IV. cap. 4.) ഈ ലക്ഷണോക്തി, മേൽ പ്രസ്താവിക്കപ്പെട്ട അബദ്ധവ്യാഖ്യാനങ്ങളെ ഖണ്ഡിക്കുന്നു.

d) അപ്രമാദിതത്തിൽ ഉൾപ്പെട്ടുന്നില്ല.

മാപ്പിപ്പാ വിശ്വാസത്തേയും സന്മാർഗ്ഗത്തേയും സംബന്ധിച്ചു് ഔദ്യോഗികമായി പഠിപ്പിക്കുമ്പോൾ, വിശ്വാസത്തിനും സന്മാർഗ്ഗത്തിനുവിരോധമായി തെറ്റുപഠിപ്പിക്കാൻ അസാദ്ധ്യമാണെന്നല്ലാതെ, പാപ്പായ്ക്കു പാപംചെയ്യാൻ സാധിക്കയില്ലെന്നു ഇതിനാൽ സഭ പഠിപ്പിക്കുന്നില്ല. അപ്രമാദിതത്വം അപാപതത്വമല്ല. ജീവിതപരിശുദ്ധതയും, ഉപദേശനൈർമ്മല്യവും വ്യത്യാസപ്പെട്ട സംഗതികളാണു്. ബാലനും പാപിയായിരുന്നിട്ടും വാസുവമായ ദീക്ഷദർശനമറിയിച്ചു. മാപ്പിപ്പാമാരിൽ ചിലർ പാപികളായിരുന്നുവെന്നു സമ്മതിക്കുന്നപക്ഷവും അതു് ഔദ്യോഗികോപദേശസംബന്ധമായ അപ്രമാദിതത്വത്തിനു പ്രതികൂലമെന്നു പറഞ്ഞുകൂടാ. അപ്രമാദിതത്വം ദൈവനിവേശനമോ ദൈവപ്രകാശനമോ അല്ല. ശ്ലീഹന്മാർക്കു ദൈവപ്രകാശനത്തിന്റേയും ദൈവനിവേശനത്തിന്റേയും വരം കൊടുക്കപ്പെട്ടിരുന്നതിനാൽ അവർ നവീനസത്യങ്ങളെ അറിയിച്ചു; അവർ എഴുതീട്ടുള്ളതിനെ വെളിപ്പെടുത്തപ്പെട്ട ദൈവവചനമായി നാം സ്വീകരിക്കുന്നു. നേരെമറിച്ചു് പാപ്പായ്ക്കു ദൈവനിവേശനമുണ്ടെന്നോ ദൈവപ്രകാശനത്തിന്റെ ശക്തി കൊടുക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടെന്നോ കത്തോലിക്കാസഭ ഉപദേശിക്കുന്നില്ല. "എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ പത്രോസിന്റെ പിൻഗാമികൾക്കു് രൂഹാദക്കുദേശായെ വാഗ്ദാനം ചെയ്തു്, അവിടുന്നു പ്രകാശിപ്പിക്കുന്ന നവീനോപദേശത്തെ പ്രചരിപ്പിക്കുന്നതിനല്ല; പിന്നയോ, ശ്ലീഹന്മാർ വഴിയായി കയ്യേല്പിക്കപ്പെട്ട വെളിപാടിനെ അഥവാ വിശ്വാസത്തിന്റെ നിധിയെ തന്റെ (പരിശുദ്ധാത്മാവിയുടെ) സഹായത്താൽ ആക്രമണത്തിൽനിന്നും സംരക്ഷിക്കുന്നതിനും വിശ്വാസ്തയോടെ വിവരിച്ചുറയിക്കുന്നതിനുംവേണ്ടി ആകുന്നു." (Vatic. Sess. IV. Cap. 4)

ഒരാൾ പാപ്പാസ്ഥാനത്തിലേക്ക് ഉയർത്തപ്പെടുമ്പോൾ അയാളുടെമായി അദ്ദേഹത്തിന്റെ ബോധത്തിൽ ദൈവപ്രകാശനം മുഴുവനും ഉദിക്കുന്നുവെന്നും ഇഷ്ടവും അവസരവുംപോലെ പുറമേ പ്രസ്താവിക്കേണ്ട ചുമതലമാത്രമേ അദ്ദേഹത്തിനുള്ളുവെന്നും യാതൊരു കത്തോലിക്കനും വാദിക്കുന്നില്ല. ഇതര മനുഷ്യരെപ്പോലെ പാപ്പായും വേദസത്യങ്ങളെ വേദോപദേശത്തിൽനിന്നോ, വേദശാസ്ത്രത്തിൽനിന്നോ, അന്യമാർഗ്ഗമായോ ഗ്രഹിക്കുന്നു. വേദസംബന്ധമായ തർക്കം തിരുസഭയിൽ ഉത്ഭവിക്കുമ്പോഴും പാപ്പായ്ക്ക് ദൈവപ്രകാശനമോ ദൈവനിവേശനമോ ലഭിക്കുന്നില്ല. മറ്റു മനുഷ്യരെപ്പോലെ പരിശോധന ചെയ്യുന്നതിനു അദ്ദേഹവും കടപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ഔദ്യോഗിക പ്രസ്താവനയ്ക്കു ഒരുങ്ങുമ്പോഴും സാധാരണ മാർഗ്ഗങ്ങളെ അദ്ദേഹം പ്രയോഗിക്കുന്നു. എന്നാൽ "സിംഹാസനത്തിൽനിന്നു" തിരുസഭ മുഴുവനേയും കടപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ട് ഉദ്യോഗനിലയിൽ തീർച്ച ചെയ്യുമ്പോൾ തെറ്റു പറ്റിപ്പിക്കാതെ സത്യംമാത്രം പറിപ്പിക്കുന്നതിനു പ്രത്യേക സഹായം, വിശ്വാസികളുടെ ഗുണത്തെ ഉദ്ദേശിച്ചു ദൈവം അദ്ദേഹത്തിനു നൽകുന്നു. ഈ സഹായമത്രേ അപ്രമാദിത്വം. ഇതുമല്ല പ്രസ്താവിച്ചതിൽനിന്നു അപ്രമാദിത്വം വിശ്വാസത്തെയും സന്മാർഗ്ഗത്തെയും സംബന്ധിച്ച സംഗതികളിൽ ചെയ്യുന്ന വിധികളിൽമാത്രമേ. നൽകപ്പെട്ടിട്ടുള്ളുവെന്നു വിശദമാകുന്നുണ്ടല്ലോ. മാത്രമല്ല, സാധാരണ ഉപദേശങ്ങളിലും, പ്രസംഗങ്ങളിലും, കല്പനകളിലും രചിക്കുന്ന ഗ്രന്ഥങ്ങളിലും മറ്റു മനുഷ്യർക്കു വരാവുന്ന അബദ്ധം പാപ്പായ്ക്കും ഉണ്ടാകുന്നതിനു അപ്രമാദിത്വം തടസ്സമല്ല.

II. ചില വിവാദങ്ങൾ.

a) മനുഷ്യനു അപ്രമാദിത്വമോ?

പാപ്പാ ഒരു മനുഷ്യനാണ്; അദ്ദേഹത്തിനു അപ്രമാദിത്വം എന്ന വരം കൊടുക്കയെന്നതു അസാദ്ധ്യമാണ് എന്നു ഒരു വാദം ഉളവായേക്കാം. ഇതിനുള്ള ഉത്തരം എന്തെന്നാൽ, ദൈവം അവിടത്തെ ശ്ലീഹന്മാർക്കു ഇതിലും വലുതായ വരങ്ങൾ നൽകിയില്ലയോ? ശ്ലീഹന്മാർ നവീനസത്യങ്ങളെ അറിയിക്ക

ന്നതിനു ദൈവസ്ഥാനപതികളായി ഉയർത്തപ്പെട്ടു. ദൈവനിയോഗത്തിന്റെ ഫലമായി അവർ ദൈവവചനം എഴുതി സഭക്കു നൽകി. ദൈവവെളിപാടിനെ അറിയിക്കുന്നതിനും വേദപുസ്തകം എഴുതുന്നതിനുമുള്ള ശക്തി മനുഷ്യർക്കു കൊടുക്കാമെങ്കിൽ ദൈവവെളിപാടിനേയും വേദപുസ്തകത്തേയും തെറ്റുകൂടാതെ സൂക്ഷിച്ചു പഠിപ്പിക്കുന്നതിനുള്ള അധികാരം മനുഷ്യർക്കു കൊടുക്കുന്നതിൽ എന്തു അസാംഗത്യമാണുള്ളതു?

ക്രിസ്തീയസഭയുടെ പൊതുസുനഹദോസുകൾ– പ്രത്യേകമായി ആദിമശതകങ്ങളിൽ സമ്മേളിച്ചവ– അപ്രമാദിതാവരത്താൽ അലങ്കരിക്കപ്പെട്ടിരുന്നുവെന്നു കത്തോലിക്കേതരന്മാരായ പലേ ക്രിസ്തീയവകുപ്പുകളും സമ്മതിക്കുന്നുണ്ടു്. പൂർവ്വക്രിസ്ത്യാനികളും പൊതുസുനഹദോസുകളുടെ വിധികളെ വിശ്വാസസത്യങ്ങളായി സ്വീകരിച്ചിരുന്നു. 2–ാം ശതകത്തിൽ നിക്യായിൽ സമ്മേളിച്ച പൊതുസുനഹദോസിന്റെ വിശ്വാസസംബന്ധമായ അദ്ധ്യയനങ്ങളെ ഉദ്ദേശിച്ചു "നിക്യായിലെ പൊതുസുനഹദോസു വഴിയായി പ്രസ്താവിക്കപ്പെട്ട ദൈവവചനം എന്നേക്കും നിൽക്കുന്നു" എന്നു വി. അത്തനാസിയോസു എഴുതിയിരിക്കുന്നു. (Epist. ad Afr; n. 2) നാലു സുവിശേഷങ്ങളെ വിശ്വസിക്കുന്നതുപോലെ നാലു പൊതുസുനഹദോസുകളുടെ അദ്ധ്യയനങ്ങളേയും വിശ്വസിക്കണമെന്നു് വി. ഗ്രീഗോരിയോസു പഠിപ്പിക്കുന്നു. (Lib. 1, ep. 25) ഒരു പൊതുസംഘമായി ഒരുമിച്ചുകൂടിയ മെത്രാന്മാർക്കു അപ്രമാദിതാവുണ്ടെങ്കിൽ മെത്രാന്മാരുടെ അധികാരിയായ മാപ്പിളപ്പായിക്കു അപ്രമാദിതാവുണ്ടെന്നു പറയുന്നതിൽ എന്തു വിരുദ്ധതയാണുള്ളതു?

b) വേദപുസ്തകം മാത്രമതി.

തെറ്റിക്കൂടാത്ത വേദപുസ്തകമുള്ളവർക്കു അപ്രമാദിതാവുള്ള ഉപാദ്ധ്യായനെക്കൊണ്ടാവശ്യമില്ലെന്നു ചില പ്രോട്ടസ്റ്റന്റുകാർ വാദിക്കുന്നു. തെറ്റിക്കൂടാത്ത ദൈവവചനത്തെ തെറ്റായി വ്യാഖ്യാനിച്ചാൽ എന്തു പ്രയോജനമാണുള്ളതു്? വേദപുസ്തകത്തെ തെറ്റിക്കൂടാത്ത വിധത്തിൽ ഓരോരുത്തർക്കും വ്യാഖ്യാനിക്കാമെന്നു വാദിക്കുന്നവർ, പാപ്പായിക്കുണ്ടെന്നു സമ്മതിക്കുന്ന

തിനു മനസ്സില്ലാത്ത അപ്രമാദിതത്വത്തെ വേദപുസ്തകം വായിക്കുന്ന സകലർക്കും കൊടുക്കയത്രേ ചെയ്യുന്നത്. വി. പത്രോസു പ്രസ്താവിക്കുന്നതുപോലെ വേദപുസ്തകത്തിൽ "ഗ്രഹിക്കുന്നതിനു പ്രയാസമുള്ള ചില സംഗതികളുണ്ട്. അവയെ അജ്ഞാനന്മാരും അസ്ഥിരന്മാരും അവരുടെ നാശത്തിനായി വക്രീകരിക്കുന്നു" (II. Pet. III. 16) ചില ക്രിസ്തീയ വകുപ്പുകൾ ഇതിനെ ഉദാഹരിക്കുന്നുണ്ട്. വൃത്യാസപ്പെട്ടതും വിപരീതവുമായ ഏതെങ്കിലും വ്യാഖ്യാനങ്ങളാണ് വിവിധ പ്രോട്ടസ്റ്റന്റു സഭകൾ ഒരേ വേദവാക്യത്തിനു കൊടുക്കുന്നത്? ഇവർ എല്ലാവരും ശരിയായ അർത്ഥം വേദവാക്യത്തിനു കൊടുക്കുന്നുവെന്നു പറയുന്നതു യുക്തിവിരുദ്ധമല്ലയോ? ഈ ചരിത്രസംഭവത്തിൽനിന്നു വേദപുസ്തക വാക്യങ്ങൾക്ക് ദൈവം ഉദ്ദേശിച്ചിരിക്കുന്ന അർത്ഥത്തെ തെറ്റിക്കുടാത്തവിധത്തിൽ മനുഷ്യരെ പഠിപ്പിക്കുന്നതിനു ദൈവത്താൽ നിയുക്തനായ ഒരാൾ ആവശ്യമെന്നുള്ള വാദം എത്രയോ യുക്തിപൂർവ്വമെന്നു കാണാം.

c) അപ്രമാദിതത്വം സ്വാതന്ത്ര്യത്തിനു പ്രതിബന്ധം.

മാപ്പിപ്പായുടെ അപ്രമാദിതത്വം മനുഷ്യസ്വാതന്ത്ര്യത്തെ തടയുന്നതിനാൽ അതു സ്വീകാര്യമല്ലെന്നു വേറൊരു കൂട്ടർ വാദിക്കുന്നുണ്ട്. അപ്രമാദിതത്വമുള്ള വേദപുസ്തകം മനുഷ്യസ്വാതന്ത്ര്യത്തെ നശിപ്പിക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ, പിന്നെയെങ്ങനെയാണു ദൈവവചനത്തിന്റെ അപ്രമാദിതത്വമുള്ള വ്യാഖ്യാനം മനുഷ്യസ്വാതന്ത്ര്യത്തിനു ഭംഗംവരുത്തുന്നത്? സ്വാതന്ത്ര്യമെന്നതു അബദ്ധത്തെ സ്വീകരിക്കുന്നതിനുള്ള ലൈസൻസായി സങ്കല്പിക്കേണ്ട ആവശ്യമില്ല. രണ്ടും രണ്ടും നാലായിരിക്കുന്നതിനാൽ അതു അഞ്ചു എന്നു പറയുന്നതിനു സ്വാതന്ത്ര്യമില്ല. സത്യത്തെ തിരസ്കരിച്ചു് അസത്യത്തെ സ്വീകരിക്കുന്നതു സ്വാതന്ത്ര്യമായി വിചാരിക്കേണ്ടതുമില്ല. അല്ലാത്തപക്ഷം നവീനമായി പ്രകൃതിശാസ്ത്രത്തിലും മറ്റും സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ടന്ന സത്യങ്ങൾ മനുഷ്യസ്വാതന്ത്ര്യത്തെ നശിപ്പിക്കുന്നുവെന്നു സമ്മതിക്കേണ്ടിവരും. അതുപോലെതന്നെ മാപ്പിപ്പാ ദൈവവാക്യത്തിന്റെ ശരിയായ അർത്ഥത്തെ പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെ സഹായത്തോടുകൂടെ പഠിപ്പിച്ചുകൊണ്ടു സംശയങ്ങളേയും തർക്കങ്ങളേയും തീർക്കുന്നതും മനുഷ്യസ്വാതന്ത്ര്യ

ത്തിന്റെ ഭംഗമായി വിചാരിക്കേണ്ട ആവശ്യമില്ല. മാപ്പിപ്പാ
യുടെ അപ്രമാദിത്വം സുബുദ്ധിക്കും വേദപുസ്തകത്തിനും വിരു
ദ്ധമല്ലെന്നു സ്ഥാപിക്കുന്നതിനു മേൽപ്രസ്താവിച്ച ഭാഗം മതിയെ
ന്നു വിചാരിക്കുന്നു.

III. അപ്രമാദിത്വവും വേദപുസ്തകവും.

a) മ്ശിഹായുടെ പ്രാർത്ഥന.

ഇനി പ്രതിപാദ്യവിഷയമായി ശേഷിച്ചിരിക്കുന്നതു് അപ്രമാദിത്വത്തെ ലക്ഷീകരിക്കുന്ന വേദപുസ്തക സാക്ഷ്യങ്ങളും സഭോപാരമ്പര്യവും അത്രേ.

"ശെമോനെ, ശെമോനെ, ഇതാ നിങ്ങളെ (ശ്ലൂഹീ
ന്മാരെ) കോതമ്പുപോലെ അരിക്കുന്നതിനു സാത്താൻ ചോദി
ച്ചു. എന്നാൽ നിന്റെ (ശെമോൻ പത്രോസിന്റെ) വിശ്വാ
സം ക്ഷയിച്ചുപോകായ്വാൻ ഞാൻ നിനക്കുവേണ്ടി പ്രാർത്ഥിച്ചിട്ടു
ണ്ടു്. ആകയാൽ നീ ഒരിക്കൽ മനസ്സുതിരിഞ്ഞു നിന്റെ സ
ഹോദരന്മാരെ ഉറപ്പിച്ചുകൊൾക" (Lk. XXII; 31- 32).
ശ്ലീഹന്മാർ എല്ലാവരും പലേവിധത്തിൽ സാത്താനാൽ പരീ
ക്ഷിക്കപ്പെട്ടുമെന്നു മ്ശിഹാ ആദ്യമായി അറിയിക്കുന്നു. പിന്നീടു
ശെമോനോടു അയാളുടെ വിശ്വാസം ക്ഷയിക്കാതിരിപ്പാൻ അ
യാൾക്കുവേണ്ടി പ്രാർത്ഥിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നും, അയാൾ അയാളുടെ സ
ഹോദരന്മാരെ ഉറപ്പിക്കണമെന്നും അരുളിച്ചെയ്യുന്നു. മിശിഹാ
യുടെ പ്രാർത്ഥന എല്ലായ്പോഴും കേൾക്കപ്പെട്ടുമെന്നതു തീർച്ചത
ന്നെ. ആകയാൽ സഹോദരന്മാരെ ഉറപ്പിക്കുന്നതിനു നിയുക്ത
നായ പത്രോസിന്റെ വിശ്വാസം ഒരിക്കലും ക്ഷയിക്കയില്ല.
അദ്ദേഹം ഒരിക്കലും തെറ്റു പഠിപ്പിക്കയുമില്ല. പത്രോസു വിശ്വാ
സകാര്യങ്ങളിൽ തെറ്റു പഠിപ്പിക്കുമെങ്കിൽ അയാളുടെ വിശ്വാ
സം ക്ഷയിക്കുമെന്നു മാത്രമല്ല, സഹോദരന്മാരെ വിശ്വാസത്തി
ൽ ഉറപ്പിക്കുന്നതിനു പകരം അവരുടെ വിശ്വാസത്തെ വഷ
ളാക്കി അവരേയും അബദ്ധത്തിൽ ഉൾപ്പെടുത്തണമെന്നും സ
മ്മതിക്കണം. മിശിഹായുടെ പ്രാർത്ഥനയുടെ ഫലമായി വിശ്വാ
സത്തിൽ പത്രോസിനു കിട്ടിയ അക്ഷയ്യതയും, പരമാധികാര
ത്തിൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ പിൻഗാമികളായ മാപ്പിപ്പാമാർ അവ

കാശികളാണ്. സാത്താന്റെ ശ്രമങ്ങൾ അപ്പസ്തോലകാലത്തു മാത്രമല്ല, ലോകാവസാനത്തോളം ഉണ്ടായിരിക്കുമെന്നതിനാൽ, വിശ്വാസികളെ വിശ്വാസത്തിൽ സ്ഥിരപ്പെടുത്തുന്നതിനുള്ള ഏ തുമതലയും ലോകാവസാനത്തോളം ദീർഘിക്കണം.

b) നരകവാതിലുകൾ ജയിക്കയില്ല.

വേറൊരവസരത്തിൽ മ്ശിഹാ പത്രോസിനോടു ഇ പ്രകാരം അരുളിച്ചെയ്തു. "നീ കല്ലാകുന്നു. ഈ കല്ലിന്മേൽ എ ന്റെസഭയെ ഞാൻ പണിയും. നരകവാതലുകൾ അതിനെ ജയിക്കയില്ല. സ്വർഗ്ഗരാജ്യത്തിന്റെ താക്കോലുകളെ നിനക്കു ഞാൻ തരും. ഭൂമിയിൽ നീ കെട്ടുന്നതെല്ലാം സ്വർഗ്ഗത്തിലും കെ ട്ടപ്പെടും" (Mt. XVI.) വിശുദ്ധ പത്രോസും പിൻഗാമിക ളും തിരുസഭയുടെ അടിസ്ഥാനക്കല്ലായി സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ടു. ഈ അടിസ്ഥാനത്തിന്മേലത്രേ തിരുസഭ ഉറപ്പായി പണിയപ്പെട്ടിരി ക്കുന്നതു്. നരകശക്തിയായ അബദ്ധോപദേശങ്ങൾ അതിനെ ജയിക്കയില്ലെന്നു് മിശിഹാ വാഗ്ദാനം ചെയ്യുന്നു. അബദ്ധം പ റിപ്പിക്കാൻ പാടുള്ള പരമാധികാരി തിരുസഭയുടെ ഉറപ്പുള്ള അ ടിസ്ഥാനക്കല്ലാകുവാൻ പാടില്ല. മാത്രമല്ല അദ്ദേഹത്തിന്റെ അ ബദ്ധോപദേശം നിമിത്തം നരകശക്തി സഭയെ ജയിക്കയും ചെയ്യുമായിരുന്നു. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ സഭയുടെ തലവനായ പാപ്പാ തെറ്റുപറിപ്പിക്കുമ്പോൾ വിശ്വാസികൾ അതിനെ സ്വീ കരിച്ചാൽ സഭ മുഴുവനും തെറ്റിൽ ഉൾപ്പെടും; തിരസ്കരിച്ചാ ൽ സഭയിൽ ഭിന്നതയുണ്ടായി സഭ വിഭജിക്കപ്പെട്ട അധോഗതി പ്രാപിക്കും. ഈ ആപത്തുകളിൽനിന്നും സഭ വിമുക്തയാകണ മെങ്കിൽ സഭയുടെ തലവനായി ദൈവം നിശ്ചയിച്ച മാപ്പാപ്പാ യ്ക്കു വിശ്വാസവിഷയങ്ങളിൽ അപ്രമാദിത്വമുണ്ടായിരിക്കണം.

c) സ്വർഗ്ഗരാജ്യത്തിന്റെ താക്കോലുകൾ.

"സ്വർഗ്ഗരാജ്യത്തിന്റെ താക്കോലുകൾ നിനക്കു ഞാ ൻ തരും." "വിശ്വാസികൾക്കു സ്വർഗ്ഗീയമായ ശാസ്ത്രത്തിന്റെ നിക്ഷേപങ്ങളെ ഉറന്നുകൊടുക്കുന്നതിനായി സത്യത്തിന്റെ താ ക്കോലുകൾ നീ പിടിക്കണം." "ഭൂമിയിൽ നീ കെട്ടുന്നതെല്ലാം സ്വർഗ്ഗത്തിലും കെട്ടപ്പെടും." "ഭൂമിയിൽ നീ ഉച്ചരിക്കുന്ന വിധി

യെ ഞാൻ സഭയിൽ സ്ഥിരീകരിക്കും. സത്യത്തിന്റെ തൈ വത്തിന് അസത്യമായ ഒരു തീപ്പിനെ സ്ഥിരീകരിക്കുവാൻ കഴി വുള്ളതല്ലെന്നതിനു സംശയമില്ല." (Cardinal Gibbons, സു മാഗ്ഗപ്രകാശിക Pg. 163.)

d) ആടുകളേയും ആട്ടിൻകുട്ടികളേയും മേയിക്ക.

"എന്റെ ആടുകളെ മേയിക്ക, എന്റെ ആട്ടിൻകുട്ടി കളെ മേയിക്ക" (John XXI; 15-16). ഈ വാക്കുകളിൽ മി ശിഹാ പത്രോസിനേയും പിൻഗാമികളേയും സഭയുടെ പ്രധാ ന ഇടയന്മാരായി നിയമിച്ചുകൊണ്ട്, ആടുകളായ വൈദികരേ യും ആട്ടിൻകുട്ടികളായ വിശ്വാസികളേയും സത്യോപദേശത്താ ൽ മേയിക്കുന്നതിനു അധികാരം നൽകി. പത്രോസും പിൻഗാ മികളായ പാപ്പാമാരും തെറ്റു പഠിപ്പിക്കുന്നവരാണെങ്കിൽ ആടുകളെ മേയിക്കുന്നതിനു പകരം അബദ്ധോപദേശത്താൽ വ ധിക്കുമായിരുന്നു. ഇതു ആപൽക്കരമായ ഒരായുധം ആപത്തി നെ തടയുന്നതിനുള്ള പ്രതിവിധിയായ അപ്രമാദിത്വം കൂടാതെ മിശിഹാ പ്രധാന ഇടയനു നൽകിയെന്ന് എങ്ങനെ അനുമാ നിക്കാൻ സാധിക്കും?

IV. പാരമ്പര്യ സാക്ഷ്യങ്ങൾ.

a) സഭാപിതാക്കന്മാർ.

മാപ്പാപ്പായുടെ അപ്രമാദിത്വത്തിനു പൂർവ്വ ക്രിസ്തീയ സഭയും സഭാപിതാക്കന്മാരും സാക്ഷ്യം നൽകുന്നു. ആദ്യത്തെ നാലു ശതകങ്ങളിൽ റോമ്മാസഭയെ അവർ വിശ്വാസൈക്യ ത്തിന്റെ കേന്ദ്രമെന്നും, ഇടയന്മാരെ വിധിക്കുന്നതിനും തക്ക ങ്ങളെ തീർക്കുന്നതിനുമുള്ള വിശ്വാസത്തിന്റെ മട്ടമെന്നും വിളി ക്കുന്നു. രണ്ടാം ശതകത്തിൽ ക്രിസ്തീയ സഭോപദേശത്തിന്റെ ഉത്തമ സാക്ഷിയായ വി. ഇരനേയൂസ് വിശ്വാസത്തിന്റെ രക്ഷാകരമായ മട്ടമായി സ്ഥാപിക്കുന്നത് റോമ്മാസഭയോടുള്ള ഐക്യത്തെയത്രേ. (Adv. Haeres, lib III, c. 3) റോമ്മാ സഭക്കു— റോമ്മാ മെത്രാനു— തെറ്റു പഠിപ്പിക്കാൻ പാടുണ്ടെങ്കി ൽ— അദ്ദേഹത്തോടുള്ള ഐക്യം എങ്ങിനെയാണ് വിശ്വാസ

ത്തിന്റെ രക്ഷാകരമായ മട്ടമാകുന്നത്? അതേ ശതകത്തിൽത്തന്നെ വിക്തോർ പാപ്പാ തെയൊഡൊത്തോസിന്റെ അബദ്ധോപദേശത്തെ ശപിച്ചു് അയാളെ സഭയിൽനിന്നു ബഹിഷ്കരിച്ചു. ഇതു മാറിക്കൂടാത്ത അവസാന വിധിയായി സാർവ്വത്രികസഭ സ്വീകരിക്കയുണ്ടായി. അടുത്ത പിൻഗാമിയായ സെഫ്രിനോസ് പാപ്പാ മൊന്തനിസ്റ്റരെ (Montanists) ഇടത്തുട്ടുകാരെന്നു വിധിച്ചു. അതുമുതൽ അവർ സാർവ്വത്രിക സഭയിൽനിന്നു ബഹിഷ്കരിക്കപ്പെട്ടവരായി വിചാരിക്കപ്പെട്ടു.

ദ്വിതീയ ശതകത്തിൽ പ്രാദേശികസഭകളാൽ ഇടത്തുട്ടുകാരെന്നു സംശയിക്കപ്പെടുക നിമിത്തം, വിശ്വാസവിഷയത്തിൽ റോമാ മാപ്പുപ്പായുടെ അംഗീകരണം ലഭിക്കുന്നതിനായി എഷ്യാപ്പീൽനിന്നു വലന്തീനോസും, ഏഷ്യാമൈനറിൽനിന്നു സേർസോ, യാർസിയൻ, പ്രക്സേയിസ് എന്നവരും, ബിസാൻസിയത്തിൽനിന്നു അത്തേയോനും റോമിലേക്കുപോയി അവരുടെ വിശ്വാസത്തെ സംബന്ധിച്ചു മാപ്പുപ്പാ ചെയ്യുവിധി ക്രിസ്തീയസഭ മുഴുവനും സ്വീകരിച്ചു. മൂന്നാം ശതകത്തിൽ അലക്സാന്ത്രിയാ പാത്രിയക്കീസായ വി. ദിയൊനീസിയോസിന്റെ ഉപദേശശുദ്ധി സംശയസ്ഥാനത്തായപ്പോൾ, ദിയൊനീസിയോസ് പാപ്പാ സത്യവിശ്വാസം ഏതെന്നു വിധിച്ചുകൊണ്ടു പാത്രിയക്കീസിന്റെ സമാധാനം അവശ്യപ്പെട്ടു. അദ്ദേഹമാവട്ടെ മാപ്പുപ്പായുടെ അദ്ധ്യയനത്തെ സ്വീകരിക്കയും തന്റെ ഉപദേശത്തെ ശത്രുക്കൾ ദുർവ്യാഖ്യാനം ചെയ്തുകൊണ്ടതന്നെ കുറ്റക്കാരനാക്കുവാൻ ശ്രമിച്ചതല്ലാതെ താൻ യാതൊരു അബദ്ധവും പഠിപ്പിച്ചില്ലെന്നു ബോധിപ്പിക്കയുംചെയ്തു. മാപ്പുപ്പായുടെ വിശ്വാസസംബന്ധമായ ഈ വിധികളെ പാത്രിയക്കീസന്മാരും മെത്രാന്മാരും വിശ്വാസികളും സ്വീകരിച്ച ആ വിധത്തിൽനിന്നു അനുമാനിക്കേണ്ടതു് അവർ പാപ്പായുടെ വിധിയെ വിശ്വാസത്തിന്റെ തെറ്റുവരാത്ത മട്ടമായി വിശ്വസിച്ചിരുന്നുവെന്നത്രേ.

മെത്രാന്മാരും സുനഹദോസുകളും. ഉപദേശങ്ങളെ പ്രസിദ്ധീകരിക്കയും അബദ്ധങ്ങളെ ശപിക്കയും ചെയ്തിരുന്നപ്പോഴൊക്കെയും, അവരുടെ വിധികളെ സ്ഥിരീകരിക്കുന്നതിനോ തിരസ്കരിക്കുന്നതിനോ ആയി റോമായിലേക്കു അവർ കൊടുത്തയച്ചിരുന്നു. മാപ്പുപ്പാ സ്വീകരിച്ചതു് സാർവ്വത്രിക സഭയും സ്വീക

രിച്ചു; മാപ്പാപ്പാ തിരസ്കരിച്ചതു് സാവ്ത്രിക സഭയിലും തിരസ്കരിക്കപ്പെട്ടു. മൂന്നാം ശതകത്തിൽ ആഫ്രിക്കായിലെ മെത്രാന്മാരുടെ ഒരു സംഘം മാമ്മോദീസായെ സംബന്ധിച്ച ചെയ്യു ഒരു തീപ്പിനെ എസുപ്പാനോസു പാപ്പാ മറിച്ചുകളഞ്ഞു. അഞ്ചാം നൂറാണ്ടിൽ പെലാജിയോസിന്റെ ഉപദേശത്തെ പരിശോധിക്കുന്നതിനു ആഫ്രിക്കായിൽ സമ്മേളിച്ച രണ്ടു സംഘങ്ങളുടെയും വിധികൾ റോമായിലേക്കു അയക്കപ്പെട്ടു. ഈ സംഭവത്തെ ഉദ്ദേശിച്ചു വി. അഗുസ്തീനോസു് സുരണീയമായ ഈ വാക്യത്തെ എഴുതിയിരിക്കുന്നു. "ഈ സംഗതിയെക്കുറിച്ചുള്ള രണ്ടു സൂനഹദോസു നിശ്ചയങ്ങൾ ശ്ലീഹാസ്ഥാനത്തെ സിംഹാസനത്തിങ്കലേക്കു അയക്കപ്പെട്ടു. അവിടെനിന്നു മറുപടിയുണ്ടായി. കാര്യം അവസാനിച്ചിരിക്കുന്നു" (Sermo 131, N. 10) സത്യവിശ്വാസം അനുസരിക്കുന്നതിനു വി. പത്രോസിന്റെ സിംഹാസനത്തോടു ചേർന്നു നിൽക്കേണ്ടതിന്റെ ആവശ്യകതയെപ്പറ്റി വി. അമ്പ്രോസീസും, വി. ഒപ്പാത്തോസും (നാലാം ശതകത്തിൽ) പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുള്ളവ ഇവിടെ ഉദ്ധരിക്കുന്നില്ല. 5-ാം ശതകത്തിൽ രക്തസാക്ഷിയായി മരണം പ്രാപിച്ച ഗ്രീക്കു സന്യാസിയായ വി. മാക്സിമോസു് ഇപ്രകാരം പറയുന്നു: "ഇടത്തുട്ടുകാരനാകാൻ മനസ്സില്ലാത്തവൻ റോമാ സിംഹാസനത്തെ തൃപ്തിപ്പെടുത്തുന്നതിനു ബദ്ധശ്രദ്ധനായിരിക്കട്ടെ" മറനേകം സഭാപിതാക്കന്മാരുടെ പ്രസ്താവനകളെ വിസ്തരഭയം നിമിത്തം ഉപേക്ഷിക്കുന്നു.

b) സൂനഹദോസുകൾ.

ആദിമ ശതകങ്ങളിൽ പൗരസ്ത്യ സഭകളുടെ മദ്ധ്യേ സമ്മേളിച്ചിട്ടുള്ള സാവ്ത്രിക സൂനഹദോസുകൾ വാക്കുകളാലും പ്രവൃത്തികൾകൊണ്ടും മാപ്പാപ്പായുടെ അപ്രമാദിത്വത്തെ സ്ഥാപിക്കുന്നുവെന്നു അതുകളുടെ ചരിത്രത്തിൽനിന്നു ഗ്രഹിക്കാം. 431-ൽ എഫേസൂസിൽ കൂടിയ സൂനഹദോസിലെ പിതാക്കന്മാർ നെസ്തോറിസിനെ കുറ്റം വിധിക്കുന്നതിനു സ്ഥാപിച്ച ഒരു ന്യായം "നമ്മുടെ പരിശുദ്ധ പിതാവു്, റോമാ സഭയുടെ മെത്രാനായ ചെലസ്തീനോസിന്റെ ലേഖനത്താൽ" (Cfr. Harduin, 1, 1471, 1506) നിർബന്ധിക്കപ്പെട്ടുവെന്നത്രേ. മാപ്പാപ്പായുടെ വിധി തെറ്റിപ്പോകുവാൻ പാടില്ലെ

ന്നുള്ള ധാരണയില്ലാഞ്ഞെങ്കിൽ സൂനഹദോസ് പിതാക്കന്മാർ ഇപ്രകാരം പ്രസ്താവിക്കയില്ലായിരുന്നു. സത്യവിശ്വാസികൾ മനുഷ്യാവതാരത്തെപ്പറ്റി വിശ്വസിക്കേണ്ടവയെ നിർണ്ണയം ചെയ്തിരുന്ന വി. ലെയോൻ പാപ്പായുടെ ലേഖനത്തെ വായിച്ചു കേട്ടപ്പോൾ, കൽച്ചദോനിയ സൂനഹദോസിലെ പിതാക്കന്മാർ ഇപ്രകാരം വിളിച്ചുപറഞ്ഞു: "നാം എല്ലാവരും ഇപ്രകാരം വിശ്വസിക്കുന്നു. പത്രോസ് ലെയോൻ വഴിയായി സംസാരിച്ചിരിക്കുന്നു." അതേ പിതാക്കന്മാർ അലക്സാന്ത്രിയാ പാത്രിയർക്കീസായ ഡിയോസ്കോറോസിനെ കുറ്റം വിധിച്ചതിന്റെ ഒരു പ്രധാന കാരണം "നമ്മുടെ കർത്താവിനാൽ തന്റെ മുന്തിരിത്തോട്ടത്തിന്റെ സംരക്ഷകനായി നിയമിക്കപ്പെട്ടയാളിനു വിരോധമായി അവന്റെ മേലധ്യക്ഷൻ നീട്ടി" (Hefele Leclercq His torse de Conciler Vol. II, Pg. 685 - 620) 6-ാം ശതകത്തിൽ കോൺസ്റ്റാന്തിനോപ്പോളിയിൽ കൂടിയ സൂനഹദോസിലെ പിതാക്കന്മാർ മാപ്പാപ്പായെ "വിശ്വാസത്തിന്റെ ഉറപ്പുള്ള പാറയിൽ നിൽക്കുന്നവൻ" എന്നു വിളിച്ചു. മാപ്പാപ്പാ അവക്കെഴുതിയ മറുപടിയിൽ "കർത്താവിന്റെ വാഗ്ദാനപ്രകാരം റോമാസഭയുടെ വിശ്വാസം തെറ്റില്ലാത്തതായി എല്ലായ്പ്പോഴും നിലനില്ക്കുന്നു" എന്നു എഴുതിയ ലേഖനം വായിച്ചു കേട്ടപ്പോൾ പിതാക്കന്മാർ "അഗതേ വഴിയായി പത്രോസ് സംസാരിച്ചിരിക്കുന്നു"വെന്നു പ്രസ്താവിച്ചു. (Hefele Leclercq op. Cit. Vol. III, Pg. 499.)

പാത്രിയർക്കീസന്മാർ, കാസോലിക്കാമാർ, മെത്രാന്മാർ ആദിയായി രണ്ടായിരത്തോളം പൌരസ്ത്യ വൈദികാദ്ധ്യക്ഷന്മാർ ഒപ്പുവെച്ചു സ്വീകരിച്ചതും, അനേകം പാശ്ചാത്യ മെത്രാന്മാർ അംഗീകരിച്ചതും, വളരെ പ്രാദേശിക സൂനഹദോസുകളും, ട്രന്റൻ-ൽ കൊൻസ്റ്റൻറിനോപ്പോളിയിൽ സമ്മേളിച്ച സാർവ്വത്രിക സഭയുടെ വ-ാമത്തെ പൊതു സൂനഹദോസും പൂർണ്ണമായി സ്വീകരിച്ചതുമായ വിശ്വാസപ്രമാണം, മാപ്പാപ്പായുടെ പരമാധികാരത്തേയും അപ്രമാദിത്വത്തേയും സ്പഷ്ടമായി രേഖപ്പെടുത്തുന്നു: "രക്ഷണം" എന്നതു ശരിയായ വിശ്വാസത്തിന്റെ പ്രമാണത്തെ സൂക്ഷിക്കുന്നതിലും പിതാക്കന്മാരുടെ പാരമ്പര്യത്തിൽനിന്നു മാറാതെയിരിക്കുന്നതിലും ആശ്രയിച്ചു നിൽക്കുന്നു. "നീ

കല്പിക്കുന്നു. ഈ കല്പനമേൽ ഞാൻ എന്റെ പള്ളിയെ പണിയും" എന്നു നമ്മുടെ ദിവ്യരക്ഷകൻ അരുളിച്ചെയ്ത വചനങ്ങളെ നമുക്കു ഉപേക്ഷിപ്പാൻ പാടില്ല. അദ്ദേഹം അരുളിച്ചെയ്ത ഈ വചനങ്ങൾ സംഭവങ്ങളാൽ സ്ഥിരീകരിക്കപ്പെട്ടുന്നു. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ ശ്ലീഹായുടെ സിംഹാസനത്തിൽ കത്തോലിക്കാമതം എല്ലായ്പോഴും നിഷ്കളങ്കമായി സംരക്ഷിക്കപ്പെട്ടിരിക്കയും, വിശുദ്ധമായ ഉപദേശം അറിയിക്കപ്പെട്ടുകയും ചെയ്യുന്നു... ഈ വിശ്വാസത്തിൽനിന്നും ഉപദേശത്തിൽനിന്നും വേർപെടുവാൻ നമുക്കു ആഗ്രഹമില്ലാത്തതിനാൽ, ശ്ലീഹായുടെ സിംഹാസനം പ്രസംഗിക്കുന്ന ഐക്യത്തിൽ ആകുന്നതിനു യോഗ്യതയുള്ളവരാകുവാൻ നാം ആശംസിക്കുന്നു. ക്രൈസ്തവ മതത്തിന്റെ പൂർണ്ണവും സത്യവുമായ ഘനം (Solidity) അതിൽ (ശ്ലീഹായുടെ സിംഹാസനത്തിൽ) ആയിരിക്കുന്നു" (Migne. P. 2. LXIII, 460). ദൈവിക വാഗ്ദാനത്തിന്റെ ശക്തിയാൽ നിഷ്കളങ്കമായ വിശ്വാസം റോമാ സിംഹാസനത്തിൽ സംരക്ഷിക്കപ്പെട്ടുകയും പ്രസംഗിക്കപ്പെട്ടുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നുവെന്നും, റോമാസിംഹാസനം ക്രൈസ്തവമതത്തിന്റെ പൂർണ്ണവും സത്യവുമായ സാരം ആകുന്നുവെന്നും ഇവിടെ തെളിവായി പ്രസ്താവിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. എന്നാൽ റോമാ സിംഹാസനവും റോമാ മാപ്പുപ്പായും എപ്പോഴെങ്കിലും അവസ്ഥയിൽ വീണിരുന്നെങ്കിൽ ഇപ്രകാരം പറയുവാൻ കഴിയുന്നതെങ്ങിനെ?

മാപ്പുപ്പായുടെ അപ്രമാദിത്വം ആദിമയുഗങ്ങൾ തുടങ്ങി ഏറക്കുറെ വ്യക്തമായി ക്രിസ്തീയ സഭയിൽ ഉപദേശിക്കപ്പെട്ടിരുന്നുവെന്നു സ്ഥാപിക്കുന്നതിനു മേൽപ്രസ്താവിച്ചവ വേണ്ടുവോളം മതിയായിരിക്കുന്നു. നമ്മുടെ കർത്താവു ദൈവമാണെന്നു ആരംഭം മുതൽ ഏറക്കുറെ വ്യക്തമായി ഉപദേശിക്കപ്പെട്ടിരുന്നുവെങ്കിലും 4-ാം ശതകത്തിൽ നിക്യായിൽ സമ്മേളിച്ച സൂനഹദോസിൽ വെച്ചാണ് അതു വിശ്വാസ സത്യമായി പ്രഖ്യാപനം ചെയ്യപ്പെട്ടതു്. അതുപോലെതന്നെ മാപ്പുപ്പായുടെ അപ്രമാദിത്വവും ദൈവം അപ്പോസ്തോല കാലത്തു പ്രകാശിപ്പിച്ച തത്വങ്ങളിൽ ഒന്നാണെങ്കിലും വിശ്വാസ സത്യമായി പ്രസ്താവിക്കപ്പെടുവത്തിക്കാൻ സൂനഹദോസിൽ വെച്ചതത്രെ.

V. ഉപസംഹാരം.

ചരിത്ര വാദങ്ങൾ.

മാപ്പ്പ്പായുടെ അപ്രമാദിത്വത്തിനു വിരോധമായി പ്രോട്ടസ്റ്റൻറുകാർ തിരുസഭാ ചരിത്രത്തിൽ കൂണ്ടിക്കാണിക്കുന്ന പ്രധാന സംഭവങ്ങളെപ്പറ്റി കുറുക്കുമായി ഒരു നിരൂപണം ചെയ്യുന്നതു അസ്ഥാനത്തിലാകയില്ലെന്നു വിശ്വസിക്കുന്നു. ഈ സംഭവങ്ങളുടെ സൂക്ഷ്മജ്ഞാനം ഉണ്ടായിരുന്ന സൂനഹദോസു പിതാക്കന്മാർ അപ്രമാദിത്വത്തെ വിശ്വാസസത്യമായി പ്രസ്താവിക്കുന്നതിനു ഉപേക്ഷിച്ചില്ലെന്നുള്ളതിൽനിന്നു ഇവയുടെ സ്വഭാവവും വിലയും വായനക്കാർക്കു തന്നെത്തന്നെ ഊഹിക്കാം.

a) ലിബേരിയോസ് മാപ്പ്പ്പാ.

ലിബേരിയോസു പാപ്പാ സിർമിയൻ വിശ്വാസപ്രമാണത്തിനു ഒപ്പിട്ടു എന്നുള്ളതാണ് ഒന്നാമത്തെ വാദം. ഈ സംഭവം യഥാർത്ഥമെന്നു ചരിത്രകാരന്മാർ ഇതേവരെ സ്ഥാപിച്ചിട്ടില്ല. സിർമിയൻ വിശ്വാസപ്രമാണത്തിനു മൂന്നു രൂപഭേദങ്ങൾ ഉണ്ടായിരുന്നു. മൂന്നാമത്തേതു തെറ്റായ പഠനത്തെ ഉപദേശിച്ചിരുന്നില്ല. എങ്കിലു അതിനെ ഖണ്ഡിച്ചുപ്രസ്താവനം ചെയ്യത്തക്കവണ്ണം അസ്പഷ്ടതയുള്ളതുമായിരുന്നു. മാപ്പ്പ്പാ ഒപ്പിട്ടിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ അതു ഈ മൂന്നാമത്തെ വിശ്വാസപ്രമാണത്തിനത്രെ. വാദത്തിനുവേണ്ടി ചക്രവർത്തിയുടെ നിർബ്ബന്ധത്താൽ പാപ്പാ തെറ്റായ വിശ്വാസപ്രമാണത്തിനു ഒപ്പിട്ടുവെന്നു സമ്മതിച്ചാലും അതു അപ്രമാദിത്വത്തിനു വിരോധമല്ല. നിർബ്ബന്ധം നിമിത്തം ഒപ്പുവെച്ചു എന്നതു 'സിംഹാസനത്തിൽനിന്നു'ള്ള അദ്ധ്യയനമല്ലാത്തതിനാൽ അപ്രമാദിത്വത്തിന്റെ വിഷയമായിത്തീരുന്നില്ല.

b) ഫൊനോരിയോസ് മാർപ്പാപ്പാ.

മിശിഹായിൽ ഒരേ പ്രവൃത്തി (സ്വഭാവസംബന്ധമായി) യേയുള്ളൂ എന്നോ അഥവാ രണ്ടു പ്രവൃത്തികൾ ഉണ്ടെന്നോ പ്രസംഗിക്കുന്നതു തിരുസഭയിൽ സമാധാനലംഘനം 'ഉണ്ടാക്കുമെന്നു വഞ്ചകനായ സെർജിയോസു പാത്രിയർക്കീസു ബോധി

പ്പിച്ചതനുസരിച്ചു, മിശിഹായിൽ ഒരു പ്രവൃത്തിയെന്നോ, രണ്ടു പ്രവൃത്തികളെന്നോ ലക്ഷണം ചെയ്യ പ്രസംഗിക്കുന്നതിനു താൻ മനസ്സാകുന്നില്ലെന്നും, ഒരു പ്രവൃത്തിയെന്നതു ഒരു പ്രവർത്തകനെന്നും രണ്ടു പ്രവൃത്തികളെന്നതു രണ്ടു സ്വഭാവങ്ങളെന്നും ധരിക്കേണ്ടതാണെന്നും ഹോനോരിയൂസു പാപ്പാസേർജിയോസിനു എഴുതിയെന്നതത്രെ രണ്ടാമത്തെവാദം. ഹൊനോരിയോസു പാപ്പാ തെറ്റു പഠിപ്പിച്ചുയെന്ന എഴുത്തിൽനിന്നു തെളിയുന്നില്ല. അധികാരപൂർവ്വം വിധിചെയ്യുന്നതിനു മനസ്സാകുന്നില്ലെന്ന അദ്ദേഹം എഴുത്തിൽ പറയുന്നതിനാൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ എഴുത്തു അപ്രമാദിത്വത്തിനു വിഷയമാകുന്നില്ല. എങ്കിലും അദ്ദേഹം തീർച്ച ചെയ്യ ഏക പ്രവൃത്തിവാദികളുടെ അബദ്ധോപദേശത്തെ ശപിക്കാഞ്ഞതിനാൽ ആ ഇടത്തൂട്ടിനെ ഒരു വിധത്തിൽ സഹായിച്ചതുപോലെ പ്രവർത്തിച്ചു, സത്യവിശ്വാസത്തെ വഷളാക്കുന്നതിനു ഉപേക്ഷ നിമിത്തം അനുവദിച്ചു എന്നുള്ള അർത്ഥത്തിൽ അദ്ദേഹത്തെ ഇടത്തൂട്ടുകാരനെന്നു നാം-മത്തെ പൊതുസൂനഹദോസു വിളിച്ചതും അപ്രമാദിത്വത്തിനു വിരോധമല്ല. ഗലിലേയുടെ സംശയിയിൽ റോമൻസംഘം ചെയ്യ തീർച്ചയും മാപ്പാപ്പായുടെ 'സിംഹാസനത്തിൽനിന്നുള്ള' അദ്ധ്യയനമല്ലാത്തതിനാൽ ആയതിനേയും അപ്രമാദിത്വത്തെ തകർക്കുന്നതിനു പ്രയോഗിക്കുന്നതു അജ്ഞതയത്രെ. പഠ ശതകങ്ങളുടെ ചരിത്രം പരിശോധിച്ചിട്ടും അപ്രമാദിത്വത്തിനു വിരോധമായി ഈ മൂടന്മാർ ന്യായങ്ങളെ മാത്രമേ മതവിരോധികൾക്കു ചൂണ്ടിക്കാണിപ്പാൻ സാധിച്ചിട്ടൊള്ളുവെന്നതിനാൽ, അപ്രമാദിത്വം ചരിത്രന്യായത്താലും സ്ഥിരീകരിക്കപ്പെടുന്നു.

Nihil obstat.

FR. ALEXANDER, of St. Joseph. Prior General.
T. O. C. D.

Imprimatur.

† Thomas Kurialachery,
Bishop & Vic. Ap. of Changanacherry.
27-2-22.

Printed and Published for the Proprietor
by P. K. Joseph at St. Joseph's Press, Mannanam 1922.

ആശിർവ്വാദ ലേഖനങ്ങൾ.

നി. വ. ദിവ്യശ്രീ വരാപ്പുഴ മെത്രാപ്പോലീത്താ തിരുമനസ്സുകൊണ്ട്.

(ഇംഗ്ലീഷ് എഴുത്തിന്റെ തർജ്ജമ.)

"സദയം അയച്ച എഴുത്തും 'കുസുമഗ്രന്ഥാവലി'പ്പുസ്തകങ്ങളും കിട്ടി. നാം അത്യന്തം കൃതജ്ഞതനായിരിക്കുന്നു. കേരളീയർക്ക് ഈ ഗ്രന്ഥാവലികൊണ്ട് അനല്പമായ ആത്മീയപ്രയോജനം സിദ്ധിക്കുമെന്നു നാം പ്രതീക്ഷിക്കുന്നു.

"കർമ്മലകുസുമ"ത്തേയും നിങ്ങളുടെ എല്ലാ വേലകളേയും നാം ഹൃദയപൂർവ്വം ആശിർവ്വദിക്കുന്നു....."

† Angel Mary,
Arch Bishp of Verapoly.

നി. വ. ദിവ്യശ്രീ ചങ്ങനാശേരി മെത്രാനച്ചൻ തിരുമനസ്സുകൊണ്ട്.

"..... കേരളീയ കർമ്മലീത്താസഭവഴിയായി നാട്ടിനു പലനന്മകൾ സിദ്ധിച്ചിട്ടുള്ളതു് ഏവരും കൃതജ്ഞതാപൂർവ്വം എന്നും അനുസ്മരിക്കുന്നതാണ്. പ്രസ്തുത സഭാവല്ലിയിൽനിന്നു കേരളത്തിൽ പൊഴിഞ്ഞിട്ടുള്ള പല സുഗന്ധപുഷ്പങ്ങളിൽ ഒട്ടും അപ്രധാനമല്ലാത്ത ഒന്നാകുന്നു 'കർമ്മലകുസുമം'. ഭക്തിപ്രവർദ്ധകങ്ങളായ പല നല്ല ഫലങ്ങൾ ഈ കുസുമത്തിൽനിന്നു പുറപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. എന്നാൽ ഇപ്പോൾ പുറപ്പെട്ടുതുടങ്ങിയിരിക്കുന്ന 'ഗ്രന്ഥാവലി' ഇതിലൊക്കെയിലും അതിവിശിഷ്ടമായ ഒരു ഫലമായി നാം പരിഗണിക്കുന്നു..... കടശി 'കുസുമ'ത്തിനും 'ഗ്രന്ഥാവലി'ക്കും നമ്മുടെ ഹൃദയപൂർവ്വമായ ആശീർവ്വാദം നൽകുന്നു.

† Thomas Kurialachery,
Bishop & Vic. Ap. of Changanacherry.

നി. വ. ദിവ്യശ്രീ കൊല്ലം മെത്രാനച്ചൻ തിരുമനസ്സുകൊണ്ട്.

(ഇംഗ്ലീഷ് എഴുത്തിന്റെ തർജ്ജമ)

"ഭക്തിസംവർദ്ധകമായ ഈ മാസിക കൊല്ലം രൂപതയിലെ എല്ലാ മലയാളഭവനങ്ങളിലും വായിക്കപ്പെടേണ്ടതാണ്. കർമ്മലനാഥ നമ്മുടെ രൂപതയുടെ സ്നേഹനിറഞ്ഞ മദ്ധ്യസ്ഥയാകയാൽ പ്രത്യേകിച്ചു ഇതിനു ന്യായമുണ്ട്. നമ്മുടെ ഇടവകകളിലും

വിദ്യാലയങ്ങളിലും മറ്റു സ്ഥാപനങ്ങളിലുംവച്ചു ഇതിനെ കണ്ടു മുട്ടുന്നതു നമുക്കു അത്യധികം ആനന്ദപ്രദമായിരിക്കും. . . . "

† Aloysius Maria,
Bishop of Quilon.

നി. വ. ദിവ്യശ്രീ എറണാകുളം മെത്രാനച്ചൻ തിരുമനസ്സുകൊണ്ടു്.

"... കമ്മെലകുസുമം ഒരു ഗ്രഹമാസികയാണ്. അതു എല്ലാ കുടുംബങ്ങളിലും ഉണ്ടായിരിക്കണമെന്നു ഞാനാഗ്രഹിക്കുന്നു. നമ്മുടെ പട്ടക്കാർ ഇതിനു നല്ലവണ്ണം ഉത്സാഹിക്കേണ്ടതാണ്. പലരും അങ്ങനെ ചെയ്യുന്നുണ്ട്. ഞാനും ഉത്സാഹിപ്പിക്കുന്നു. ഇപ്പോൾ അച്ചൻ അടിച്ചുവിടുന്ന ഗ്രന്ഥാവലിയും അത്യന്തം ഉപകാരപ്രദമാണ്. നിങ്ങളുടെ വേലകൾക്കു ദൈവം സമ്മാനം തരട്ടെ എന്നു ഹൃദയപൂർവ്വം ഞാൻ അപേക്ഷിക്കുന്നു. അച്ചനു ആശീർവ്വാദം."

† Augustin Kandathil,
Bip. Vic. Ap. of Ernakulam.

കുസുമഗ്രന്ഥാവലി പ്രസിദ്ധികരണങ്ങൾ.

1. "യാക്കോബായസഭ". (ഫാദർ ബർണ്ണാർഡ് സി. ഡി.)
2. "ദേവമാതാവിൻ വണക്കമാസപ്പാട്ടുകൾ" (തീൻപോയി) (ഫാദർ സൈമൺ സി. ഡി.)
3. "പ്രോട്ടസ്റ്റൻറുമതവും വേദപുസ്തകവും." (ഫാദർ തോമസ് മണ്ണഞ്ചേരി)
4. "ഭാരതഹൃദയം" (സി. അന്തപ്പായി ബി. എ. ഭാഷാന്തരം)
5. "അൽമേനികളും വേദപ്രചാരവും." ചെയ്യുന്നു.) (ഫാദർ ജെ. പഞ്ഞിക്കാരൻ എം. എ.)
6. "ഹിന്തുമതം" (കെ. അയ്യപ്പൻ ബി. എ)
7. "കത്തോലിക്കാ സഭ." (കെ. ഇ. ജോബ് ബി. എ.)
8. "ദിവ്യകാരുണ്യകീർത്തനങ്ങൾ"(ഫാദർസൈമൺസി. ഡി.)
9. "സഭയും സമുദായവും" (വി. സി. ജോർജ്ജ്.)
10. "മാപ്പിപ്പായുടെ അപ്രമാദിത്വം." (ഫാദർ റൊമേവൂസ് സി. ഡി.)
11. 'ക്രൂസ്തീയ പുനരൈക്യം' (സി. അന്തപ്പായി ബി. എ.)